

Moravská galerie v Brně
Uměleckoprůmyslové muzeum
23. května 2011 v 19 hodin

VÝROČNÍ KONCERT

Program

- Nikolaj Pavlovič Dileckij (1630-po1680) .....Jedinorodnyj Syně
- Aleksandr Dmitrijevič Kastalskij (1856-1926).....Blažen muž
Nyně oťpušaješi
Chvalitě imja Gospodně
- Nikolaj Ozerov.....Ně imamy inyja pomoši
- Zakarpatské bohoslužebné nápěvy, upravil Jaroslav Černocký:
Žalm 103
Blažený muž
Světlo tiché
- Aleksandr Kastalskij .....Tropar Paschy: Christos voskrese
- Anon. ....Tropar Paschy
(řecko-latinsko-církevněslovanský)
- Vasilij Polikarpovič Titov (c1650-c1715).....Mnogaja leta
- PŘESTÁVKA
- Bedřich Smetana (1824-1884) .....Slavnostní sbor (1870)
- Ludwig van Beethoven (1770-1827).....Hymne an die Nacht
podle Klavírní sonáty č. 23 op. 57 „Appassionaty”, pro mužský sbor upravil Ignaz Heim
- Josef Nešvera (1842-1914) .....Moravě (1920)
- Leoš Janáček (1854-1928) .....Což ta naše bříza, IV/22 (1893)
- Arnošt Bohaboj-Förchtgott Tovačovský (1825-74) ..Vlasti (1867)
- Leoš Janáček .....Orání, IV/1 (1873)
Dež viš, IV/28, č. 1 (1900-1906)
Ach vojna, vojna, IV/17, č. 3 (1885)
Rozloučení, IV/28, č. 4 (1900-1906)
Vínek, IV/31 (?1904-1906)
Perina, IV/38 (před 1914)

zpívá mužský pěvecký sbor LÁSKA OPRAVDIVÁ

řídí Jaroslav Černocký a Jan Špaček

TEXTY

Jednorodnyj Syně – Dileckij

Jednorozený Synu a Slovo Boží, nesmrtelný, jenž jsi ráčil pro spasení naše přijati na sebe tělo od svatě Bohorodice a vždycky Panny Marie i státi se bez proměny člověkem, jenž jsi ukřižován byl, Kriste Bože náš, a smrtí smrt jsi potřel, jeden jsoucí ze Svaté Trojice, s Otcem i Svatým Duchem spolu slavený, spasiž nás!

Blažen muž – Kastalskij

Blažený muž, kterýž nechodí po radě bezbožných, neboť cesta bezbožných skončí záhubou. Služte Hospodinu s bázní a jásejte Jemu s úctou. Blažení všichni, kteříž doufají v Něho. Povstaň, Hospodine, spasiž mne, Bože můj! Nad lidem Tvým spočívá požehnání Tvé.

Nyně otpušaješi – Kastalskij

Nyní propoštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji, neboť viděly oči mé spasení Tvé, kteréž jsi připravil před obličejem všech lidí, světlo k osvětlení pohanů a k slávě lidu svého izraelského.

Chvalitě imja Gospodně – Kastalskij

Chvalte jméno Hospodinovo, chvalte, služebníci Hospodinovi. Blahosloven Hospodin ze Sionu, kterýž sídlí v Jeruzalémě. Vyznávejte Hospodina, neboť jest dobrý a na věky milosrdenství Jeho. Vyznávejte Boha nebeského, neboť na věky milosrdenství Jeho.

Ně imamy inyja pomoši – Ozerov

Nemáme jiné pomoci, nemáme jiné naděje než v Tobě, Vládkyně. Pomoz nám, neboť v Tebe doufáme a Tebe oslavujeme, neboť Tví jsme služebníci: kéž nejsme zahanbeni!

Žalm 103. - zakarpatský nápěv

Dobrořeč, duše má, Hospodinu, blahoslaven jsi, Hospodine. Hospodine, Tys nadmíru veliký. Oděn jsi ve slávu a velebnost, světlem přiodíváš se jako rouchem. Založil jsi zemi na jejích základech, že se nepohne na věky věků. Svlažuješ hory se své výsosti, úrodou díla Tvého nasycuje se země. Dosaďte píti mohou polní stromy i cedry libánské, které Bůh štípil.

Tam staví si ptactvo hnízda svoje, čapí hnízdo jim vévodí.

Plna je země tvorstva Tvého, vše přemoudře jsi učinil.

Otvíráš ruku svou a všichni jsou naplněni blahem. Sláva Hospodinova budiž na věky. Vše přemoudře jsi učinil.

Blažený muž – zakarpatský nápěv

Blažený muž, kterýž nechodí po radě bezbožných. Neboť zná Hospodin cestu spravedlivých, kdežto cesta bezbožných skončí záhubou. Služte Hospodinu s bázní a jásejte Jemu s úctou. U Tebe, Hospodine, je spása a nad lidem Tvým požehnání Tvé.

Světlo tiché – zakarpatský nápěv

Světlo tiché svatě slávy nesmrtelného Otce nebeského, svatého, blaženého, Ježíši Kriste. Přisedše k západu slunce a spatřivše záři večerní, opěváme Otce, Syna i Svatého Ducha, Boha. Synu Boží, jenž dáváš život, hoden jsi povšechny časy hlasy ctihodnými být opěvován. Pročež svět Tebe velebí.

Tropar Paschy

Vstal Kristus z mrtvých, smrtí smrt překonal a jsoucím ve hrobích život daroval.

* * *

Slavnostní sbor - Smetana (text E. Züngel)

Sláva Tobě, velký slávy synu, na našem ty nebi hvězdo skvoucí, jenž jsi vlast svou v lásce nehynoucí, zdobil skvosty citů svých i činů. Celý národ, hle, ti poctu vzdává, spěchaje dnes v Prahu Libušinu. Sláva Tobě velký slávy synu, sláva!

Sláva Tobě, statný bojovníku, za bratrství, volnost, za svobodu, ubohého Přemyslova rodu, rekovný ty pravdy mučedníku, jenž jsi hájil svatá naše práva, proti závistnému zlovolníku. Sláva Tobě velký slávy synu, sláva!

Sláva Tobě, lidu křísiteli, v dobách mdloby, spánku, zatemnění, jítrenko ty, jeho probuzení, ve tmách bídy, záblesku ty skvělý. Nový den, hle, nade vlasti vstává, Tvá to záře, velký trpěteli. Sláva Tobě velký slávy synu, sláva!

Hymne an die Nacht - Beethoven

Ó naliž, přesvatá noci, nebeského pokoje tomuto srdci!

Daruj klid poutníku ubohému,
strastí utěšení líbezné dopřej jemu!
Světlem se již hvězdy rozjasňují,
z modravých dálav svět pozdravují.
tak rád bych, tak rád bych k vám,
vznesl se k výšinám!

Harfy hlas, sladký a něžný,
přináší mi vánek vlažný,
z ráje nebeského,
z lásky moře slastného.
Jen se skvěte, hvězdy zlaté,
když pozdravy na zem sesíláte;
tak rád bych, tak rád bych k vám,
vznesl se k výšinám!

Moravě - Nešvera (text J. Havelka)
Moravěnko, drahá máti,
ó, jak krásná jsi ty zem!
Jak tě nemá milovati,
komu ty jsi domovem!

Modré hory, hory jasné
lesů šumných temný lem,
hle, ty nivy divukrásné,
klasů moře kolkolem.

Řinou řeky stříbropěnné
dýše dálkou luzný klid;
hle, ty vísky utěšené
a v nich chrabrý, dobrý lid.

Což ta naše bříza - Janáček (E. Krásnohorská)
Což ta naše bříza na dvorečku
smutně se mi sklání k okénečku?
Necht' je nebe tiché, voda tichá,
ona stále chví se, stále vzdychá;
což se to mé srdce nepokojí?
Což se o lásku bojí?
Pokoje mi nedá v noci, ve dne
usedá mi hořem, neusedne.
Na té naší bříze pod okénkem
listí na řapíčku visí tenkém;
bázně si šeptá, chví se v bolu,
že je každý vánek strhá dolů.
Na nejtenším ale pouhém vlásku,
srdce zří se chvítí svoji lásku.
Necht' ji neuchvátí vichor žádný,
dech ji může strhnout, je-li zrádný.

Vlasti – A. B. Tovačovský
Milená má vlasti, všechno dar má svůj,
k oslavení tvému, co ti syn dá tvůj?
Slavík libohlasý tobě zazpívá,
louka kvítí svoje, hruda klasy dá;
řeky zlato, perly, pramen léky své,
hory drahokamy zdobí skráně tvé.
Milená má vlasti! Srdce vroucí mám,
celé s plnou láskou, tobě, drahá, dám!

Orání - Janáček (lidová)
Šohajku švarny,

čemu něořeš?
Či ci volky ustavaju, či sám němožeš?
Děvucho švarna,
oral cic bych ja,
dybys ty mně pohonila,
volil bych cě ja.
Šohajku švarny,
dyc němam biča,
nědala mne ma macička za pohoniča.

Dež viš - Janáček (O. Příkryl)
Dež viš, že rač tě vidivám
než zlató vězdíčko,
máš na mrskut mně darovat
červený vajičko!
Dež viš, že bech tě všecko al
a sebe néjrači,
máš na večír mně skovávat
pusenko néslačí!
A dež viš, že tě rači mám
než široširé svět,
máš říct, hde jož mám pro tebe
jak pro nevěsto jet!

Ach vojna, vojna – Leoš Janáček (text lidový)
Ach vojna, vojna, neščasná vojna,
dyž na ňu jít musím.
Sama královna a císařovna
do Moravy psala,
aby Janoška do vojny dostala.
U bílej vody Janošek stojí,
hlavěnka ho bolí.
Janičku, nestoj,
koníčky nastroj,
pojedeš do vojny.
Já nepojedu,
hlavěnka mě bolí.
Moja hlavěnka všecka porubaná,
moja galánka všecka uplakaná.
Ach vojna, vojna, neščasná vojna,
dyž na ňu jít musím.
Mám hezké děvče,
opustit je musím.

Rozloučení - Janáček (lidová)
Zhoru cesta, dolu druhá,
rozlučme se spolu, milá.
Těžké naše rozloučení,
když jsme spolu naučení.
Vrať mně, milá, co je mého,
já ti vrátím, co je tvého.
Vrať mně, milá, prsténeček,
já ti vrátím tvůj šáteček.
Prsténeček, zlaté očko,
s Pánem Bohem, má děvečko.

Láska opravdivá – Leoš Janáček (text lidový)
Miluješ-li mňa, ešte já teba vác,
že já neviem, šuhaj, ani vypovedať.
Znáš, že pravá láska v ustech neprebývá,
v tichom srdci bydlí láska opravdivá.